

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

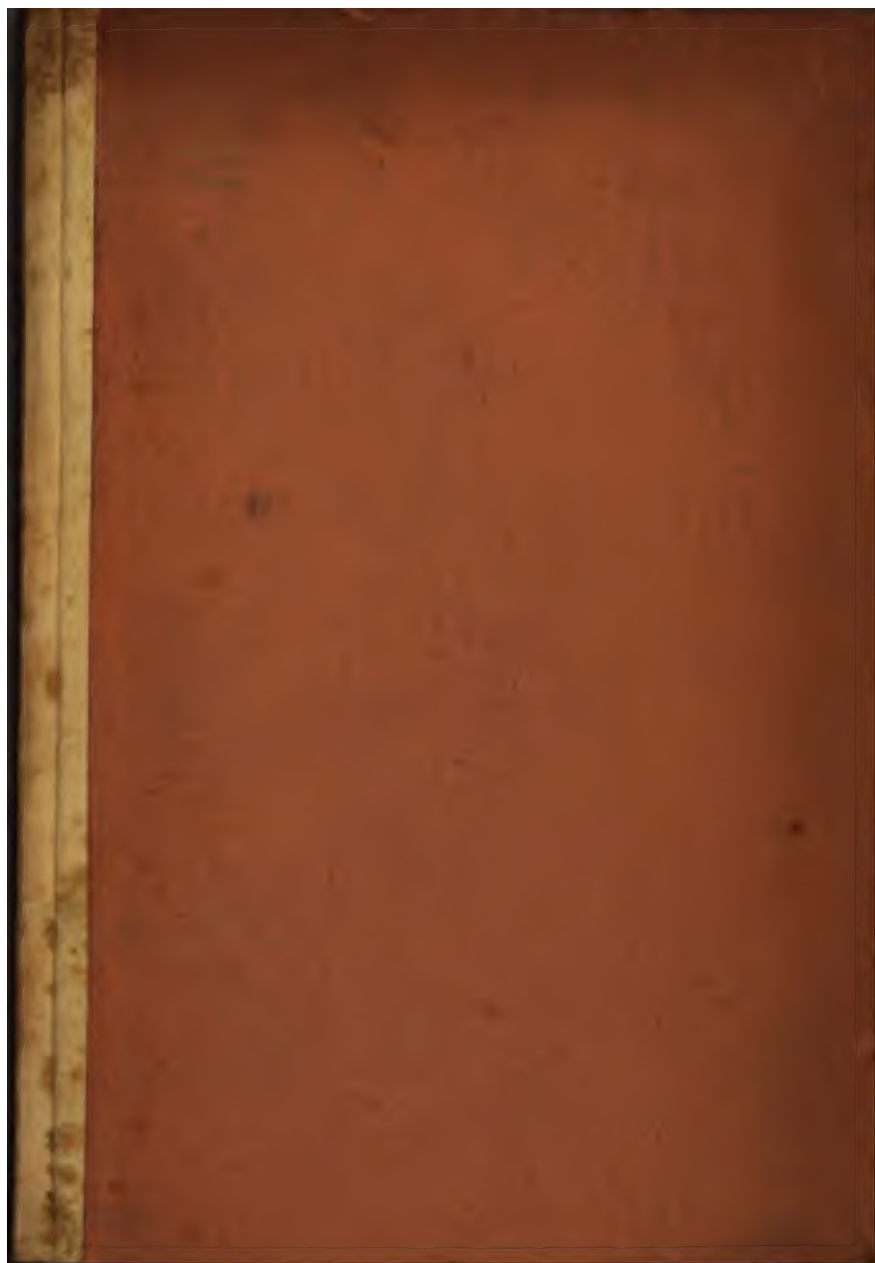
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

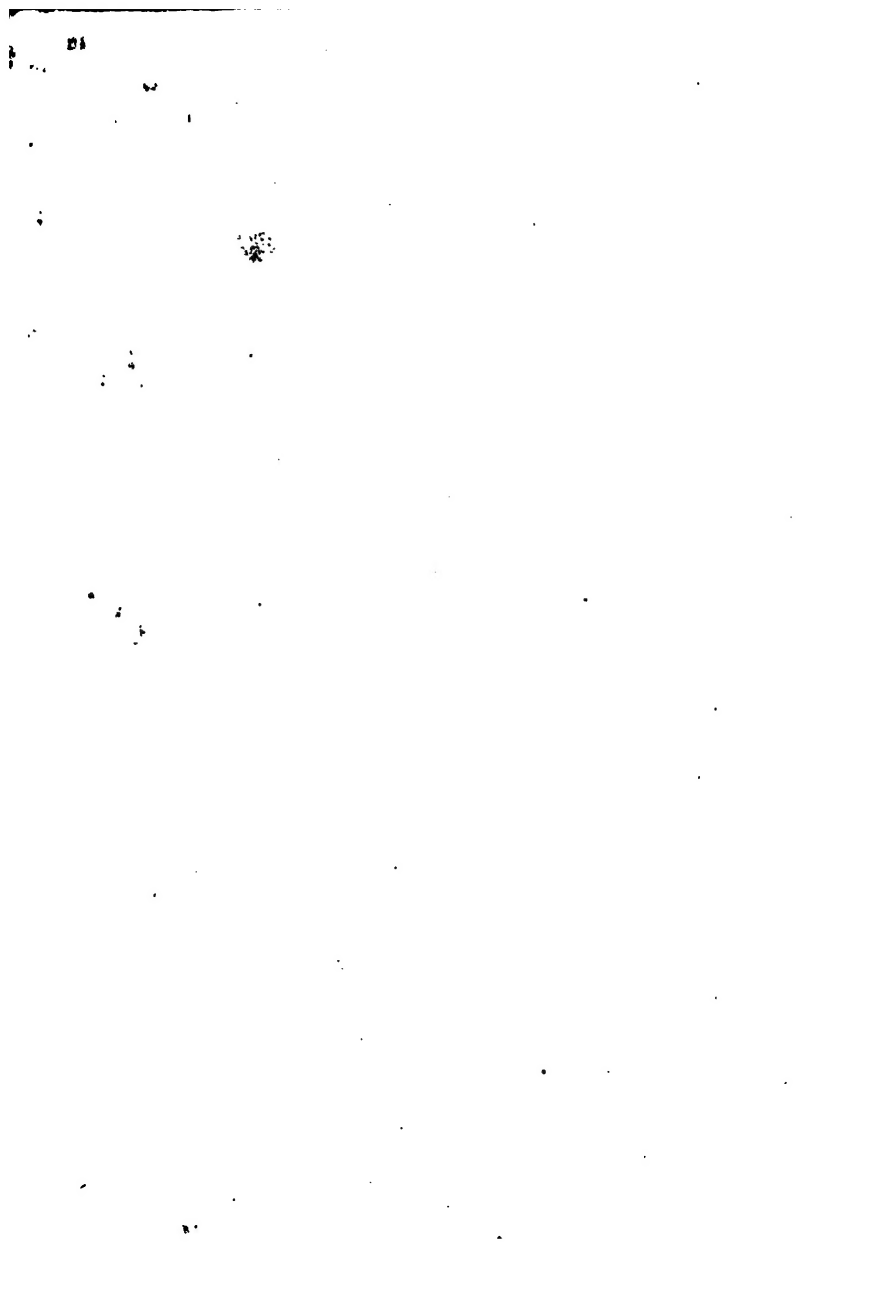
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

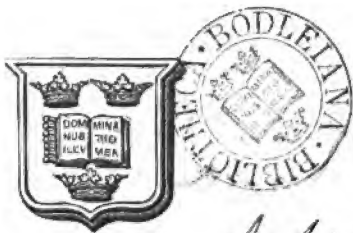

294.
GAISFORD GREEK PROSE.

THE
SIEGE OF LONDONDERRY.

BY
WILLIAM WARDLAW WADDELL,
EXHIBITIONER OF BALLIOL COLLEGE.

Gough Addo Oxon
8.132.

Oxford:
THOS. SHRIMPTON AND SON.
BROAD-STREET.
1873.

2250. f. 2

THE SIEGE OF LONDONDERRY.

Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῶν ἐν τέλει (οἱ ἤδη καὶ αὐτοὶ τὰ τῶν βαρβάρων περιφανῶς φρονούντες ἦσαν) διακόσιοι καὶ χίλιοι ἄνδρες, ἡγουμένοι τινὸς τῶν μάλιστα ἐν ἀξιώματι τῶν Μιλησίων, ὡς καταστρεφόμενοι Λονδωνδέρρας. φίλαιοι μὲν γὰρ ἦσαν Βριτάννοις ἀπὸ παλαιοῦ αἱ Λονδωνδέρραι ἐν δὲ τῷ παρόντι καὶ ὠφέλιμοι κατὰ τὸ ξυγγενὲς τό τε πρὸς τὸ θεῖον τοῖς αὐτοῖς νομίζειν καὶ ἐκ τοῦ αὐταὶ ποτε ὠφεληθῆναι λαμπρῶς ὑπὸ τῶν ἐκ Βριταννίας Λονδωνίων, ἀφ' οὗπερ καὶ τοῦνομα προσ-εγένετο αὐταῖς ὃ νῦν ἔτι κέκληται ἡ πόλις. πρὶν γὰρ τούτων ὀγδοηκοστῷ μάλιστα ἔτει τὴν πρώτην αὐτόθι κτισθεῖσαν πόλιν τὰς Δέρρας κατασκάψαντες οἱ περικτιόνες βάρβαροι τῶν ἀποικῶν διέφθειραν τοὺς πολλοὺς· ὧς δὴ πάθει εἰκότως περιαλγούντες οἱ Λονδωνιοὶ καὶ ἐξουσίαν παρὰ τοῦ βασιλέως λαβόντες τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐχομένων αὐτῆς, τῶν ὠνομασμένων γερόντων τῇ γνώμῃ οἰκήτορα τὸν βουλόμενον ἵεναι προειπόντες οἰκισταὶ ἐγένοντο, ὥστε τὸ μέρος καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆς σχεῖν. ἀφικόμενοι δ' οἱ ἄνδρες (ἦσαν δὲ καὶ Ἄγγλοι αὐτῶν καὶ Σκότοι ὁμοίως) ξυγκατανειμάμενοί τε τὴν γῆν ἀνωκοδόμου ἐκ τῶν καθηρημένα τῆς πόλεως· καὶ προϊόντος χρόνου ἤρξετο σφίσι ξυνεχῶς κατὰ πάντα. ἦν γὰρ καλὴν ἐπὶ λόφου θέσιν κειμένη πέραν τοῦ Φοίλου ποταμοῦ οὐ πολὺ ἀπέχουσα τοῦ στόματος, ὥστε (ρεῖ γὰρ ἐκεῖ μέγας) ἐν πόρῳ μάλιστα καὶ προσβολῇ εἶναι αὐτοὺς τῶν πρὸς βορέαν τῆς Οὐλστηρίδος καλουμένης γῆς. καὶ περι-ετείχιζον ἅμα τὸν λόφον κύκλῳ, τοῦ μὴ αὖθις δια-φθαρῆναι ἕνεκα ὑπὸ τῶν βαρβάρων· χρώμενοι γοῦν καίπερ ἀσθενεῖ ὠκοδομημένῳ αὐτῷ κάλλιστα τούτων

ἀπεωθύνοντο τὰς προσβολάς, πολλάκις αὐταῖς περιπεσόντες μέχρι οὗ ἐγένετο καὶ αὕτη ἡ ξυμπάντων ἐπανάστασις.

Τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν κατὰ μέρη μᾶλλον ἐφαίνετο εἶναι ἢ ὥστε πάνυ ἐκφοβῆσαι τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἀποίκους, κατὰ κώμας ὁμῶς ἀτειχίστους αὐτὴν καὶ οἰκίας τὸ πλεον νεμομένους. τότε μέντοι γε τὸ πᾶν βαρβαρικὸν ὡς εἰπεῖν ἐλευθερίας ἐλπίδι ἀνηρέθιστο, τὸ δέ τι καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπήρουν κρύφα, ὡς κάθαρσιν τῆς πατρίδος, τοὺς ἐπηλύδας ἀνοσίους ἅμα ὄντας καὶ ἀλλοφύλους φονεύσαντες, τοῦ λοιποῦ ποιησόμενοι. λεγομένου δ' ὑπὸ τῶν πολλῶν ὅτι Δεκημβρίου μηνὸς ἐνάτῃ ἱσταμένου, χειμῶνος ἤδη ὄντος, τοῦ ἔργου ἀνθεκτέα ἐστὶ, δέισαντες οἱ Βρίταννοι καὶ πρὸς ἔρμᾳ τῷ ἐγγύτατα ὑπάρχον ὡς ἕκαστοι ξὺν ὅπλοις ἀβροισθέντες νυκτὸς ἐπελθούσης ἐν φυλακῇ ἦσαν. νεωτερισάντων δ' οὐδὲν περὶ αὐτοὺς φανερῶς τῶν ἐχθρῶν ὁμῶς κακοῦ τινὸς αἰφνιδίου φόβῳ ἐς ἐν ἑκάσταχού πολὺ μᾶλλον ἔτι ξυστραφέντες τειχήρεις ἐγεγέννητο ὡς ἐπὶ πλείστον.

Οἱ δ' οὖν ἐπὶ τὰς Λονδωνδέρρας στρατευόμενοι ἄραυτες ἐκ Κωλεραίνης μετὰ τὰ προγεγενημένα ἡμέρα δεκάτῃ μάλιστα παρήσαν ἐπὶ τὴν πόλιν. ἐνταῦθα δὴ οἱ Λονδωνδεραῖοι, τὰ μὲν ἐφορῶντες ἀπὸ τοῦ τείχους τὸν στρατὸν ἤκοντα ἤδη καὶ οὐ μέλλοντα ὅσον τ' οὐπω διαβάντα τὸν ποταμόν, τὸ δὲ πλεον αὐτοὶ μὲν οὐ πολλοὶ ἐνόντες ἐπικρεμασθέντων δὲ τῶν προσοίκων βαρβάρων, ἐς θόρυβον σαφῶς καθίσταντο καὶ ὅπως σωθήσεται σφίσι τὰ πράγματα ἠπόρουν· τὸ δέ τι καὶ τοὺς ἄρχοντας ὑπόπτους εἶχον ὡς πράξοντας κατὰ τὸ ξυγγενὲς (ἦσαν γὰρ αὐτῶν Μιλῆσιοι οἱ πλείστοι) πρὸς τοὺς ἐπιόντας. ἔτι δ' ἐνδοιάζουσιν αὐτοῖς τῶν πολεμίων τινὲς πορθμῷ διαβάντες τὸν Φοῖλον ἐπὶ τὰς ἐκεῖ πύλας πάρεισιν ἀξιούντες τῇ πόλει εὐθύς φρουρὰν δῆθεν προσδέξασθαι σφᾶς· τὸ μὲν βουλούμενον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες πρὸς τοὺς πολίτας εἰ δὲ μὴ ὡς πολεμίοις μέλλοντες χρήσεσθαι. ταύτῃ μέντοι τῇ ὕβρει (ἦσθοντο γὰρ τὴν ἀπάτην) ὀργιζόμενοι τῶν νεωτέρων ἐς τρισκαίδεκα παρὰ τῶν ξυνωμοσιῶν χω-

ροῦσι δρόμῳ ἐς τὰ ὄπλα καὶ τῶν πυλῶν κρατήσαντες ἔξω ἀπολαμβάνουσι τοὺς βαρβάρους, οἷς καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους τις ἀπειλεῖ ἢ μὴν κατατοξεύσειν ταῖς μηχαναῖς ἢ μὴ ἀπίωσι κατὰ τάχος. οἱ δ' ἄνδρες ἀκούσαντες ταῦτα ἀπήλθον πρὸς τὸ στρατόπεδον. ἐπαίρομενοι δὲ τῷ ἔργῳ ἢ ξύμπασα πόλιν ὁμογνώμων εὐθὺς κατέστη περὶ τοῦ μὴ ξυγχωρῆσαι τοῖς Μιλησίοις, καὶ ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς τὰς ἄλλας πύλας κλήσαντες ἐπειδὴ νύξ ἐγένετο, σκοτεινὴ δ' ἦν μεθ' ὕδατος ἐξ οὐρανοῦ καὶ χαλάξης, πανταχόθεν μετεπέμποντο τοὺς παροικούντας που τῇ πόλει Βριτάννους, ἅμα δ' αὐτοὶ παρεσκευάζοντο ὡς ἐπὶ πολιορκίᾳ. τῶν τε φίλων ἐν τάχει βοηθούντων φρονήματι ἐς τὸ ἔργον καθίσταντο τὰ τε ἄλλα καὶ τοῦ καλουμένου ἐπισκόπου ἡμέλησαν οὐκ ἐώντος πολεμεῖν. ὁ μὲν οὖν στρατηγὸς τῶν βαρβάρων ὡς ᾔσθινετο τὴν βοήθειαν καὶ ὅτι οὐκέτι ἐνδῶσουσιν οὐδέν, εἴτε φόβῳ εἴτε μὴ βουλόμενος ἀφ' ἑαυτοῦ ἄρασθαι τὸν πόλεμον δύο ἡμέρας ἐπισχὼν τῷ στρατῷ ἄπρακτος ἀνεχώρησε. Λονδωνδερραῖοι δὲ τὰ ὅλα ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἀσφαλέστατα εὐτρεπιζόμενοι ἡσυχίαν ἔργον.

Ἐς δὲ τὸ ἄστυ ἐπειδὴ ἡγγέλθη τὰ γενόμενα οἱ ἐν τέλει ὄντες ἐχαλέπαινον σφόδρα, ἐλπίσαντες δὴ ῥαδίως προσποιήσεσθαι τὴν πόλιν. ξυμφοραῖς μέντοι καὶ ἀλλόθεν οὐκ ὀλίγαις κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον περιπεσόντες οὐκ εἶχον ὅπως πρὸς τι βίαιον εὐθὺς τράπωνται. ἦν δὲ τις τῶν ἐν ἄστει Μουντιοῖος εὐγενῆς τε καὶ δυνατὸς ἐν τοῖς πρῶτος ὃς Λονδωνδερραῖοις μὲν ἐκ τοῦ τοῖς αὐτοῖς πρὸς τὸ θεῖον νομίζων φίλος ὑπῆρχε, ταῖς δ' ἀρχαῖς ὁ αὐτὸς οὐχ ἡσσον ἐπιτήδειος ἐν γὰρ τῷ παρόντι, ἅτε τῷ βασιλεῖ πιστὸς μάλιστα φαινόμενος· τοῦτον οὖν ἐς τὴν πόλιν ἐλόμενοι πεμπουσιν ἔχοντα τὸν ἑαυτοῦ λόχον οὐπερ τὸ πλείστον μέρος ἔτι τότε οἱ Βριτάννοι ἐποίουν (ἐκ δὲ τῶν ἄλλων τούτους ἐξέβαλλον ἤδη ὡς οὐ βεβαίους ἐσομένους πρὸς τὰ νῦν δόξαντα σφίσι περὶ τῶν ξυγγενῶν) εἰ πως τὰ τῶν Λονδωνδερραίων μεταστήσῃ ἐς τὸ βέλτιον δυνησεται. καὶ τοῖς ἐκεῖ βουλομένοις προσέμιξε πιστὸς κακείοις δοκῶν εἶναι διὰ τὸ περὶ τῶν ἱερῶν

τὰ κράτιστα λέγειν. τῶν γὰρ δὴ πρὸς τὸ θεῖον τὰ παρ' ἐκατέροις ἀμφισβητούμενα καὶ ἐς τὰλλα τοῦ μισεῖν ἀλλήλους αἷτια κατέστη οὐχ ἥκιστα. τῶν γοῦν εὐσεβεστάτων φαινομένων εἶναι ἄσμενοί τινες οἱ Λονδωνδερραῖοι ἐδέξαντο παρ' αὐτοῦ φρουρὰν καὶ Λουνδεῖον ἄρχοντα, ᾧ καὶ πάντα τὰ τῆς πόλεως ἐπέτρεψαν. καὶ ὁ χεμὼν ἐτελεύτα.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θάρους ἅμα ἤρι πυθόμενοι τὰ ἐν Βριταννίᾳ νεωτερίζόμενα καὶ ὅτι φεύγοι Ἰάκωβος ὁ βασιλεὺς Λονδωνδερραῖοι καὶ αὐτοὶ ἐν τάχει προσεχώρησάν τε τοῖτοῖς καὶ δὴ καὶ τὸν Λουνδεῖον προσηνάγκασαν οὐκ ἐθέλοντα, ὅρκον δόντες κατὰ τὰδε ἢ μὴν διαφυλάξειν σφίσι τὰ πεπραγμένα καὶ ὁμολογήσειν· ὕστερον δ' οὐ πολλῷ ἐκυρώθη αὐτῷ ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τῶν νέων βασιλέων.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις τῶν ἄλλων Μιλησίων μάλιστα δὲ τῶν πρὸς τὰ μεσημβρινὰ καὶ ἐσπέρια, τό τε ξύμπαν εἰπεῖν τὰ ἐπέκεινα τῆς νήσου, πανδημαί—πεντακισμύριοι δ' ἐγένοντο ξυντεταγμένοι μετὰ ξυμμίκτου ὁμίλου ἐς ἀνεξεύρετον ἀριθμόν—τοῖς ἐκ τοῦ ἄστεος πάσῃ προθυμίᾳ βοηθούντων, αἱ ἀρχαὶ (ὧν πρῶτος ἦν Τυρκόννελλος) βουλόμενοι διαπολεμῆσαι φανερώς Λονδωνδερραῖους πρὶν τι καὶ μείζον σφαλῆναι, νομίζοντες, ὅπερ ἦν, εἰ ταύτην γε δύναιτο ἐλεῖν τὴν πόλιν τὰ ὅλα ἐν τε τῇ Μιλησίᾳ διὰ χειρὸς ἔξω ἐυθύς καὶ τοὺς Κελτὰς μᾶλλον ἢν βεβαίως ξυμμαχήσειν (βλάψαι γὰρ ἂν οὕτω τοὺς Βριτάννους τὰ μέγιστα), ἔδοξεν οὖν πολλῇ στρατιᾷ ἐπιχειρητέα εἶναι ὡς τάχιστα· στρατηγὸν δὲ εἵλοντο τῶν εὐγενῶν Ἀμιλτώνα, ὄντα τῶν ἐκ Βριταννίας προδότην. ἦσαν δὲ μετ' αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν ἔθνη ἄλλα τε πολλὰ καὶ οἱ Κερραῖοι καὶ Κιλδάριοι καὶ Σιλάνιοι καὶ τῶν Μηθίων οἱ Ἐπιζεφύριοι καὶ οἱ τὸν Ἀλληνα προσοικούντες τὸ ἔλος, οἱ Ῥαππαρήοι ἐκαλοῦντο, καὶ τοσοῦτοι μὲν πεζοὶ ἦσαν· τοῦ δ' ἵππικου τὸ πλεῖστον οἱ Βαρρουαῖοι παρέιχοντο, εὐτακτότατοί τε ὄντες καὶ μαχιμώτατοι οἱ αὐτοὶ παρὰ πολὺ τῶν ἐκεῖ βαρβάρων. τὸ γὰρ ἄλλο στράτευμα ἀτάκτως ὡς ἂν μάλιστα ξυνείποντο οἱ πλείους καὶ ἐφ' ἀρπαγὴν μᾶλλον ἢκολούθουν,

κείροντες ἅμα πορευόμενοι τοὺς ἀγροὺς, σφάζοντές τε ἰδίᾳ κατ' ἐπήρειαν (οἶον φιλεῖ ποιεῖν ἐν ᾧ ἂν θαρσῇσῃ τὸ βαρβαρικόν) ὑποζύγια καὶ πρόβατα πάντα ἐξῆς ὄτρ' ἐντύχοιεν ἐς οὐκ ἐλάσσω δεκακισμυρίων, ἃ ἐλείπετο ἄλλως κείμενα ἐπὶ τῆς γῆς, κατασκάπτοντές τε εἴ τινας οἰκίας ἢ πολίσματα ἔλοιεν, διαφυγόντων καὶ ἀποθανόντων τῶν οἰκητόρων. ἃ γνόντες οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Οὐλστηρίδος Βρίταννοι κατὰ τάχος χωροῦσιν ἐς Λονδωνδέρρας οὗ δὴ ἐφαίνετο αὐτοῖς τὸ ἰσχυρὸν μάλιστα ὑπάρχον, διαφθείραντες καὶ αὐτοὶ ὅσα μὴ δύναιτο μεταστήσαι τῆς κατασκευῆς τὰς τε γεφύρας λύσαντες καὶ τᾶλλα ποιήσαντες οἷα δράσειαν ἂν φεύγοντες οἱ ἄνθρωποι ἦν ἄρα πως ἐς ἀπορίαν καταστήσωσι τοὺς ἐπίοντας. οὕτω δὴ μετὰ ταραχῆς τε καὶ σπουδῆς, ἅτε ὑετοῦ μὲν πολλοῦ ἐπιγενομένου αὐτοὶ δὲ νέοι καὶ πρεσβύτεροι καὶ παῖδες καὶ γυναῖκες φόβῳ πορευόμενοι, τῇ πόλει οὐδένι κόσμῳ προσέμισγον. ἐπειδὴ τε ἀφίκοντο, ἦσαν δ' αὐτῶν μυριάδες τοῦ ξυμπαντος ὄχλου οὐκ ἐλάσσους τριῶν, οἱ μὲν τινες παρ' αὐτόθεν σφίσιν ὑπάρχοντας φίλους ἢ οἰκείους κατέλνον, οἱ δὲ κατανειμᾶμενοι ὅσα ἔρημα ἔτι ἐλείπετο τῆς πόλεως οἱ πλείους ἀπὸ κατασκευῆς ἀναγκαίας ᾤκουν. αἱ μὲν γὰρ Λονδωνδερραι τοῦ τείχους ἔχουσαι τὸν περίβολον οὐ μείζω σταδίων ὀκτῶ ἢ ἐννέα, τῶν δ' ἐντὸς τοῦ κύκλου ἔστιν ἐφ' ἃ οὐκ ἐξαχθέντων πῶ τῶν οἰκοδομημάτων, μόλις ἐχώρησαν τὸ πλῆθος τῶν ξυνειλεγμένων· καὶ πολλὰ κατέστη τῆς διαίτης ἢ μεταβολὴ καὶ ἀήθεια, οἱ γ' ἐπὶ πολὺ κατ' ἀγροὺς μᾶλλον καὶ ἀπὸ περιουσίας τροφῆς τὸ πρότερον ἐβίότευον. ξυνεπελαμβάνετο δ' αὐτοῖς τῶν κακῶν οὐχ ἥκιστα καὶ ἡ ὥρα ψυχρὰ ἔτι οὕσα μετὰ χιόνος καὶ κρυστάλλου. οἱ δ' οὖν οὕτω πού ξυναθροισθέντες τὰ ὅλα ἢ ἕκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὴν πολιορκίαν μάλιστα ξύμφορον ἔσεσθαι κατεσκευάζοντο· τὸν τε σῖτον καὶ τὰ ὄπλα καὶ εἴ τι ἄλλο χρήσιμον ἐς τὰ παρόντα ὥς πλείστον ξυμποριζόμενοι. ὀλίγον τε ἐπενόουν ἐκ τῶν δυνατῶν οὐδέν· ἦσαν δὲ δι' ὀργῆς ἤδη ἐκ τῶν πάθων, καὶ καταφρονήσει μᾶλλον ἢ δέισαντες προσεδέχοντο ὥς βαρβάρους τε Βριτάννοις σφίσιν ἐπιτιθεμένους καὶ οὐδέν

ἄλλο ἢ δούλους τοὺς σφετέρους ἐπαναστάνας τοὺς πολεμίους. καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν.

Οἱ δὲ Μιλησιοὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον καταδιώξαντες αὐτῶν μέρος τι καὶ τὸν Λουνδεῖον (ὃς γε ἔπεισε τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ ἀδύνατον ὄν ὀλίγους σφᾶς πολλῶ πλείοσι τοῖς ἐπιούσιν ἀνθίστασθαι) ὅσον οὐπω καὶ αὐτοὶ παρήσαν, πρὸς δὲ τῷ Φοίλῳ ἄνωθεν ἡυλίσαντο ἀπέχοντες τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσι μάλιστα· καὶ ἐλπίδι οἱ πλείστοι ἐπήρθησαν ὡς καθ' ἡμέραν ἐκάστην ληψόμενοι αὐτήν. πρὸ πάνων δὲ ταῦτα διὰ τὴν ἐκ πολλοῦ τῶν τοιούτων ἐμπειρίαν, ἐς γέλωτα τῇ ὄνφει τραπόμενος, ἰσχυρίζετο Ῥώσῃν στρατηγὸς μετὰ Μαύμοντος αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ ἄρτι ἐκπεπτωκότος βασιλέως (αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰάκωβος ναῦς λαβὼν παρὰ τῶν Κελτῶν καὶ ἐς τὴν νῆσον κατασχὼν ἀφίκετο ἐν τούτοις ἐπὶ τὸ στρατόπεδον). δοκεῖν δέ μοι τάλληθ' ἰλέγειν αὐτὸν τῆς τε ἀσθενείας πέρι καὶ τοῦ ἀρχαιοτρόπου τῶν τειχῶν· φανερὰ γάρ ἐστιν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τι τοιόνδε τετειχίσθαι ὥστε μεγάλην ἀπωθεῖσθαι στρατιὰν μηχαναῖς τε ἐξηρτυμένην καὶ κατὰ κράτος πολιορκοῦσαν. τεκμήριον δέ· αὐτὸς γὰρ ὁ λόφος ἐφ' οὗ περ ὤκισται ἡ πόλις οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν κύκλῳ αὐτῆς περιφανῆς γίγνεται ἀλλὰ τουναντίον ὑπὲρ τούτου ἐκείνοι, ὃ οὐκ ἂν ἐποίησεν ὁ οἰκιστής. ἔτι δὲ σαφέστερόν τι εἶχον πρὸς τὸ ἐπαίρεσθαι οἱ στρατηγοὶ πρᾶσσοντος ἤδη Λουνδείου πρὸς αὐτοὺς τὴν λῆψιν τῆς πόλεως. μαλακισθεὶς μὲν γὰρ τῶν ἐναντίων τῷ πλήθει ἅμα δὲ τοῖς ἐν Βριταννίᾳ βασιλεύουσιν οὐ βέβαιος ὢν, ὅτε παρ' αὐτῶν πέμπτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Ἀπρίλου μηνὸς παρεγένοντο νῆες τινες βοήθειαν ἄγουσαι δύο λόχων ἀπέπεμψε τούτους αὐτίκα ὡς αὐτοβοεὶ δῆθεν τῆς πόλεως κρατησόντων τῶν Μιλησίων, καὶ τοῖς λοχαγοῖς φράσας ἃ αὐτὸς πρὸς τὸ παρὸν διανοοῖτο. καὶ ταῦτα μὲν μετὰ ξυνέδρων διέπραξεν ἐς αὐτὸ τοῦτο ξυγκληθέντων. τὸ δὲ πλήθος ἀκούσαντες τὰ γενόμενα ἐχαλέπαινον καὶ πολλὰ ὠμῶς οἶα προδότῃ ἀπειλήσαντες αὐτῷ μετεπέμψαντο κατὰ ταχὺς τὸ ἀναχωρήσαν ἤδη ναυτικόν, κελεύοντες σφίσιν βοηθεῖν· οἱ δ' οὐχ ὑπήκουον. καὶ τῇ τετάρτῃ τούτων ἡμέρᾳ περὶ

δείλην ἤδη ὀψίαν εὐρόντες οἱ πρὸς τῇ ἐπάλλξει φυλάσσοντες ὑπαρχοὶ ἀνεωγμένας ἔτι τῶν πυλῶν τὰς πρὸς τὸν πορθμὸν, καὶ τὸν βάλανον οὐδαμοῦ φανερόν ὄντα, εὐθύς ἀνευ τοῦ ἄρχοντος τὰς τε φυλακὰς διπλᾶς αὐτοὶ κατεστήσαντο καὶ τὸ ξύνθημα μετέβαλον μὴ ἄρα προσβάλωσιν ὥς ἐπὶ προδοσίᾳ οἱ πολέμιοι. ξυστάσεώς τε ταραχῶδους ἅμα ἔφ' γενομένης πολλὰ μὲν ἐπιβοῶντες τὸν Λουνδεῖον διεμέμφοντό τε καὶ ἐλοιδοροῦν, αὐτοὶ δ' οἱ ὑπαρχοὶ οὐκ ἔφασαν τῷ γε τοιούτῳ ὑπουργήσειν. ἐν τούτῳ οὖν τῷ καιρῷ οἱ μὲν βάρβαροι ἀγγέλλονται καταφανεῖς εἶναι ἐπίοντες, καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει, παραινούντος τῶν ἱερέων Οὐαλκήρου, ξυστραφέντες ὥρμησαν πρὸς τὸ τεῖχος καὶ τὰς μηχανὰς ἐξηρτύοντο, ὥστε ἐγγύτερον προσέλασας Ἰάκωβος, τῆς γνώμης πειρασόμενος τῶν πολιτῶν ὥς ἔχοι, ὅσον οὐ κατεβλήθη αὐταῖς καὶ τις καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀποθνήσκει. ἀναχωροῦντι δ' ἐκείνῳ ἔξω τοξεύματος πολλῇ κραυγῇ ἀναβοῶσιν ἀπὸ τοῦ τείχους οὐ φάσκοντες ἐνδῶσκειν οὐδέν. ὁ οὖν Λουνδεῖος περιδεὴς γεγόμενος μὴ τι περὶ αὐτὸν νεωτερίσωσιν ἀπέκρυσσε μὲν παραχρῆμα, νυκτὸς δ' ἐπελθούσης ἀπὸ τοῦ τείχους πον καταβὰς αὐτομολεῖ πρὸς τοὺς βαρβάρους.

Καὶ ἐκ τούτων τὰ τῆς πόλεως ἐς ἀναρχίαν μᾶλλον κατέστη, οὔτε γὰρ ἐνόντων ἔτι οἷς δικαίως πείθεσθαι χρὴ (τοὺς γὰρ προτέρους ἄρχοντας ὑποτοπεύοντες ἐπαυσαν) τῶν τε ἄλλων ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖον οὐδένοσ λαμπρῶς ἀξιώματι προύχοντος, ἠπόρουν εἰκότως οἱ πολῖται πρὸς ὄντινα σαφῶς τρώπωνται, ὥστε ἐς κίνδυνον ἐν τῷ παρόντι οὐχ ἥκιστα κατέχεσθαι ἦν διὰ ταχέων ὅπερ καὶ ἠλπίζον ξυμβήσεσθαι προσπέσωσιν οἱ Μιλήσιοι. ἀλλ' οὐδ' ὥς οὔτε τὸ φρόνημα αὐτῶν οὐθ' ἦν γε ἐκ τοῦ καθ' ἡμέραν πλεόνων ἄλλων ἄρχειν εὐταξίαν τε καὶ σωφροσύνην ἐδιδάχθησαν ἐκρατήθη, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἐγηγερμένοι τῷ καιρῷ πρὸς ἅπαν τὸ δέον αὐτοὶ αὐτῶν κρείσσονες ἐγένοντο. ἡσυχάζοντος γὰρ ἔτι ἡμέραν τοῦ βασιλέως εἰ ἄρα βελτίω νῦν δὴ γιγνώσκουσιν καὶ ἐς λόγους ξυμβατικούς ἔλθοιεν, ἐν τούτῳ ἐς κόσμον καθιστάμενοι καὶ τοῦ ἔργου τὸ μέρος αὐτῷ τινὶ διαιρούμενοι ἦσαν τρόπῳ τοιῷδε.

ἄρχοντας μὲν γὰρ ἐλόμενοι Βάκηρον λοχαγὸν ὄντα καὶ τὸν ἱερέα Οὐάλκηρον, τῷ μὲν ὅλα τὰ πολεμικὰ ἐπέτρεψαν τὸν δὲ Οὐάλκηρον ἐς μὲν αὐτὸ τοῦτο τὸ κόσμον τε καὶ εὐταξίαν σφίσιν ἐν τῇ πόλει διασώζειν ἅμα δὲ τὰ σιτία οὐκ ἀφθόνως ξυγκομισθέντα ὅπως ἀντίσχη ὥς ἐπὶ πλείστον προβουλευσόντα κατέστησαν· τῶν δ' ἄλλων ὅσοι καὶ ὅπως οὖν ἡλικίας μετέχοντες μάχιμοι ἐφαίνοντο, ἦσαν δὲ περὶ ἑπτακισχιλίους, τούτων ὀκτώ λόχους ποιησάμενοι ταξιάρχους αὐτοῖς καὶ λοχαγοὺς, ὧν τοὺς μὲν ὑπὸ τῶν λοχαγῶν τοὺς δὲ λοχαγοὺς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Βακῆρου ἄρχεσθαι, εἵλοντο παρὰ τοσούτων ὅσοις τίς τι ξυνειδεῖη προθυμίας περὶ ἢ ἐπιστήμης. καὶ παρ' ἅπαν τὸ τεῖχος διέτασσαν τῶν στρατιωτῶν οἳ τινες πρὸς ἕκαστόν που μέρος αὐτοῦ τὴν φυλακὴν ποιήσονται, καὶ ξύνθημα δόντες ὁπόταν δέῃ πρὸς τὸ ἔργον τραπέσθαι. καὶ οἱ μὲν, τῶν τε ἱερέων καὶ εἰ τοῦ ἄλλου ἐποτρυνόντων, περὶ τούτων ἦσαν. παραγενόμενος δὲ κήρυξ τῶν βαρβάρων καὶ οὐδὲν εἰρηναῖον ἀκούσας ἀπῆλθε, τῇ δ' ὑστεραίᾳ καὶ ἕτερον τῶν εὐγενῶν ἐπιτεμφθέντα καὶ πολλὰ παρεχόμενον οὐδὲ προσμῖξαι ἔτι εἶων τῇ πόλει ἀλλ' ἄπρακτον καὶ πρὶν ἀκοῦσαι μετ' ἀγωγοῦ τῶν λοχαγῶν ἀπέπεμψαν.

Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον ἐνταῦθα μὲν οἱ Μιλήσιοι καταστάντες ἐπολιόρκουν, ἐστρατήγει δ' αὐτῶν Μαύμων τρίτος αὐτὸς. καὶ πρῶτον μὲν τῆς πόλεως τὴν πλείστην ἔβαλλον ξυνεχῶς ταῖς μηχαναῖς (τειχίσματα εὐθὺς οὐκ ὀλίγα οἰκοδομήσαντες παρὰ τὸν Φοῖλον καὶ ἐκ τούτων βάλλοντες) ὃ ἔν γε τῷ παραντίκα ἀήθεις ὄντες τοιοῦτου ὠρρώδουν σπουδῇ πάνν οἱ Λονδωνδερραῖοι κατ' ἀμφότερα, ἅμα μὲν τῇ φλογὶ κατακαϊόμενων σφίσιν ἐπὶ πολὺ τῶν οἰκιῶν καὶ μετὰ ψόφου μεγάλου ξυμπιπτουσῶν ἐς τὰς διόδους, ἅμα δὲ σφῶν αὐτῶν οὐκ ὀλίγων ἀποθνησκόντων ἀπὸ τε αὐτοῦ τοῦτου καὶ ἐν τῷ φανερῷ ταῖς μηχαναῖς κατατοξευόμενων. ἐν μέντοι οὐ πολλῷ χρόνῳ οὕτω πάλιν ἐπερρώσθησαν ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ καὶ ἔξοδον ποιῆσθαι ἐπὶ τὸ τῶν Μιλησίων στρατόπεδον, ἡγουμένου τῶν λοχαγῶν Μουρραίου. προθύμως οὖν ἐκ τῆς πόλεως χωρή-

σαντες προσπίπτουσι, καὶ καρτέρας γενομένης τῆς μάχης οὐκ ἔλασσον εἶχον μέχρι οὐ προσβοηθήσαντος ξὺν τῇ ἵππῳ τοῦ Μαύμοντος ὑπεχώρουν· καὶ αὐτὸς ὁ Μουρραῖος πανταχόθεν ἀποκεκλημένος μόλις ὑπὸ Οὐαλκῆρου ἀπροσδοκῆτως μετ' ὀλίγων παραγενομένου διεσώθη ἐς τὴν πόλιν. ἀπέθανον δὲ τῶν μὲν βαρβάρων ἐς διακοσίους μάλιστα καὶ αὐτὸς Μαύμων πολλὰ καὶ καλὰ ἀποδειξάμενος ἔργα, τῶν δὲ Λονδωνδερραίων τινὲς οὐ πολλοί. καὶ ἡμέρας μὲν ἑκκαίδεκα ἡσυχάσαντες βαλλόμενοι αὐτὸ δὲ τὸ περίοθρον τηρήσαντες τὸ δεύτερον ἐπεξίασιν οἱ Λονδωνδερραῖοι καὶ Μιλησίων πολλοὺς διαφθείραντες σημεία τε ἔστιν ἃ παρ' αὐτῶν λαβόντες ἐς τὴν πόλιν ἀναχωροῦσιν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ μάχῃ καὶ Πυσινῶν, ἀντὶ Μαύμοντος δεύτερος ἐφηρήμενος ἄρχειν, τραυματισθεὶς μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀποθνήσκει.

Ταῦτα μὲν οὖν ἀμφοτέροις καὶ παραπλήσια τούτων ἐς ἡμέρας ἑτὶ τριάκοντα ξυνέβη γενέσθαι, καὶ οὐκ ἔλασσον εἶχον διὰ παντὸς οἱ Λονδωνδερραῖοι τὰς τε προσβολὰς τῶν ἐναντίων παντοίας δὴ γενομένης ἀποκρουσάμενοι καὶ δὴ καὶ ἐλόντες αὐτῶν μὲν τινὰς οὐκ ἀδυνατωτάτους σημείω δὲ δύο Κελτικῶν ὧν καὶ τροπαῖον ἐν τῷ ἱερῷ ἔστησαν. ἐδόκει δὲ τοῖς Μιλησίοις τρυχομένοις τῇ προσεδρεῖα πολὺς ὁ παράλογος εἶναι, ἅμα μὲν ὀλίγων ὄντων τῶν Λονδωνδερραίων καὶ ἐκ πόλεως οὕτως ἀσθενοῦς καὶ μεθ' ὀπλίσεως φαύλης μαχομένων ἅμα δὲ τὸν σίτον εὖ εἰδότες ὥς σπάνιος ὑπάρχει ἐκείνοις, εἰ αὐτοὶ πολλῷ πλήθει τε καὶ παρασκευῇ παρόντες μὴ δυνήσονται ἐκπολιορκῆσαι αὐτούς. προσβολὴν οὖν ἐβουλεύσαντο τῶν προτέρων μεῖζω ποιήσασθαι, ὥς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ ἐπεχειρῶν τοιῷδε τρόπῳ. ἦν μὲν προτείχισμά τι ἐπιτήδειον ταῖς πρὸς νότον τετραμμέναις πύλαις ἐπικείμενον, ὃ ὠνομάσθη Μυλῶνος Λόφος, τούτου δὲ κρατῆσαι πρῶτον βουλόμενοι στρατιώτας τε λογάδας ὥς πλείστους ἐξέκριναν, κελευόντων τῶν ἱερέων νικᾶν ἰόντας “ἐς ἅπαξ καὶ ἐς αἰ” τὸ λεγόμενον οἷς γε μηδέποτε ὕστερον ἐκ τοῦ ὁμοίου παρέσσεσθαι, καὶ ἐθελονταὶ ἔτοιμοι ἦσαν πολλοὶ ξυνεπιέναι ὄρκους σφίσιν αὐ-

τοῖς δόντες τε καὶ δεξάμενοι τοὺς μεγίστους ἢ μὴν αἰρήσειν τὸν λόφον, εἰ δὲ μὴ ξίμπαντες αὐτοῦ ἀποθανεῖσθαι. οὕτω δὲ παρασκευασάμενοι πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προσέκειντο τοῖς Λονδωνδερραίοις αἰσθόμενοις καὶ πρὶν τὸ διανοούμενον καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τείχους παρατεταγμένοις ἐπὶ τρεῖς, ὧν ἡ μὲν πρώτη τάξις βάλλοιεν ξυνεχῶς τοῖς ὅπλοις τοὺς ἐπιόντας οἱ δ' ὀπισθεν κενωθέντα μὲν τούτων τὰ ὅπλα παραλαβόντες πληροῖεν ἕτερα δ' ἐν τῷ αὐτίκα παρέχοντο τοῦ μὴ ἀνάπαυλαν γενέσθαι μηδ' ἐλαχίστην τοῖς πολεμίοις. ἐν χερσὶ δ' εὐθύς γενόμενοι καρτερῶς ἐπὶ πολὺ ὥς περὶ τῶν μεγίστων ἀντεῖχον ἀμφότεροι, οἱ μὲν ἦν πως τοῖς τε ὄρκοις ἐμμέναντες καὶ τὸ προτείχισμα ἔλόντες εὐπορωτέραν σφίσι τὸ μὲν αὐτίκα τὴν πολιορκίαν καταστήσωνται τὸ δὲ μέλλον καὶ τὴν ἐλευθερίαν ῥῆον οὕτω βεβαιώσωνται ἀναστειλαντες ἐπ' οἴκου ἢ καὶ διαφθείραντες τοὺς ἐπηλύδας. Λονδωνδερραῖοι δὲ μέγιστον μὲν ὥς αἰρεθέντος τοῦ προτείχισματος ὑποχείριοι ἤδη μέλλοντες ἔσσεσθαι τοῖς ἐχθρίστοις τε καὶ οὐδὲν ποθεινότερον τοῦ τιμωρεῖσθαι ἡγουμένοις, ἔπειτα δὲ εἰ τὰ ἐν τῇ τε νήσῳ σφίσιν ὑπάρχοντα καὶ τὴν ἀρχὴν περιποιήσαιεν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ προσβολῇ παρὰ φύσιν τοῖς ἐν τῇ πόλει ξυνεπελαμβάνοντο καὶ αἱ γυναῖκες ὅπλα καὶ ποτὸν καὶ ὕσων δέοι τοῖς ἄρσεσι τολμηρῶς ἐπιφέρουσαι. τῶν δὲ ξυνομοσάντων ἔστιν οἱ καὶ ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀνέβησαν ἢ βραχύτατον ὠκοδόμητο, τούτων μέντοι οἱ ξύμπαντες ἀπεθάνον καὶ ἐζωγρήθησαν, τελευτώντες δὲ οἱ Μιλήσιοι οὐκ ἐλάσσους τετρακοσίῳ ἀπολέσαντες ἔφυγον τραπόμενοι ἐς τὸ στρατόπεδον.

Ἐνταῦθα μὲν δὴ καὶ τούτου διαμαρτόντες ἄπορον δὲ νομίζοντες εἶναι κατὰ κράτος ἐλεῖν τὰς Λονδωνδέρρας, λιμῷ μᾶλλον αὐτοὺς ἐν νῷ εἶχον, τῶν σιτιῶν ἤδη ἅφ' ὧν ἡκάζον ἐπιλειπόντων σαφῶς, καταστρέψασθαι, φυλακὴν τε ἐποιούντο πολλὴν τοῦ μηδὲν ἔτι ἐσκομίζεσθαι. κατ' ἔθνη γὰρ διελόμενοι τὴν πόλιν κύκλον μὲν σφῶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Φοίλου πρὸς νότον ἀρξάμενοι ξυνετάξαντο περὶ αὐτῆς ἕως ἀν αὐθις πρὸς βορέαν γίγνωνται ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. τὰ

δ' ἐπὶ θάτερα (τῇ μὲν γὰρ, πλὴν κατὰ βραχύ τι πρὸς τῆς θαλάσσης ὁμαλὸν μᾶλλον γίγνεται, λόφοι τε καὶ ὕλη περιείργουσι τὴν πόλιν, παρὰ δὲ τὸ ὁ Φοῖλος) παρ' ὅσον οὖν αὐτοῦ κατὰ τὰς Λουνδωνδέρρας ῥεῖ τειχίσματα καὶ πρότερον συχνὰ οἰκοδομηθέντα, ὅθεν καὶ ἔβαλλον αὐτὰς μάλιστα, κώλυμα ἤδη ὑπῆρχεν ὀλκάδων προσπλευουσῶν ἦν ἄρα πού τι καὶ ἀπὸ θαλάσσης αὐτοῖς παραγίγνεται. ὕστερον μέντοι καὶ ἄλλο τι τοιόνδε μηχανῶνται· καταβάντες σταδίους μάλιστα ὅκτῳ σταυροῦς μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ποταμῷ κατέπηξαν, πλοῖα δ' ἔστιν ἃ λίθων γεμίσαντες κατέδυσαν, ἔτι δὲ καὶ δοκοῖς ξυνηρτημέναις ἐς οὐκ ἔλασσον δύο σταδίων μήκει καὶ ἀπὸ λίθων μεγάλων (ὧν εἰς καὶ ἐς ἐμὲ κατὰ τὸ χωρίον κεῖται) ἐκατέρωθεν δεδεμέναις, τὸν ἔσπλουν φραξάμενοι ἐφύλασσον. καὶ οὕτω δὴ αἱ μὲν Λουνδώνδερραι πανταχόθεν ἀποκεκλημένα ἐγένοντο.

Οἱ δ' Ἐννισκιλλήνιοι ἀκούσαντες τὰ πεπραγμένα ὠφελῆσαι τι τοὺς ἐν τῇ πόλει τοῖς Μιλησίοις κατὰ νῶτον ἐπιτιθέμενοι ἐπειρῶντο, τούτους δὲ τινα οὐκ ἀξίολογα βλάβαντες ὧν διανοοῦντο ἐπετέλεσαν οὐδέν. καὶ οἱ ἐν Βριτανία βασιλεῖς ναῦς αὐτοῖς ἀπέστειλαν τριάκοντα βοηθοὺς καὶ Κίρκιον στρατηγόν· σχόντες μέντοι τῇ Οὐλστηρίδι καὶ ἐς τὸν Φοῖλιον κόλπον ὀρμυσάμενοι τοῦ ἄρχοντος τῇ ῥαθυμίᾳ ἥσυχάζον· ὥστε ἐς τουναντίον αἰσχροῦς περιστάσθαι ἢ αὐτοὺς οἱ βασιλεῖς ἐν νῷ ἔχοντες ἀπέστειλαν. κατιδόντες γὰρ ἀπὸ τοῦ πύργου τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἱερῷ (ὅπερ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἰδρύθη) τὰς ναῖς καὶ τι καὶ σημείους ἀρθεῖσι παρακαλέσαντες, ὡς ὠφέλιμον ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο οὐδὲν εὐθύς ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ ἦσαν οἱ Λουνδωνδερραῖοι, οἳ γ' ὄψει ἤδη τὸ σωθῆναι ὅσον οὐκ εἰληφότες ἔργῳ μᾶλλον ὑπὸ τῶν φίλων ἐπιέζοντο.

Ἄλλ' οὐδ' ὡς πλὴν ὅ τι αὐτῶν μὴ λόγου ἄξιον εἶη κρύφα τῇ διανοίᾳ (οὐ γὰρ ἐτόλμησαν ὧν ἐβούλοντο τὸ αἰσχρὸν δηλῶσαι τοῖς πέλας), οἱ ἄλλοι ἐνεδίδοσαν τοῖς πολεμίοις οὐδέν, καίπερ ἀπάντων ἀπορίᾳ ὥς

πλείστη κατεχόμενοι, ἀντεῖχον δὲ παρὰ δόξαν, ἵππων τῶν ὑπολοίπων τοῦ κρέως καὶ εἴ τι ἄλλο ὑπονομηδὸν διὰ τῶν οἰκοπέδων ὀρύξαντες ἐξεύροιν (κοινῇ γὰρ ὑπετόπενόν τινες ἰδίᾳ κατὰ τὸ ἀνθρώπειον κεκρυφέναι τὰ αὐτῶν) ἐντεῦθεν σπανίως τε καὶ λυπηρῶς τὸν βίον ποιούμενοι. τοῦ δὲ λιμοῦ ἰσχυροῦ ἐν τῇ πόλει ὄντος, εἰκότως ἐξ αὐτοῦ καὶ λοιμὸς ἐπεγένετο ᾧ πολλῶς ἔτι μᾶλλον ἀπώλλυντο· ἀπέθανον γὰρ αὐτοῖς τῶν μὲν λοχαγῶν καὶ ταξιάρχων μὴ ἡμέρα ἐς πεντεκαίδεκα ξὺν δὲ τούτοις καὶ ὁ Βάκηρος τῶν στρατηγῶν εἷς, ἀνθ' οὗ περ ἕτερος εὐθύς ἐφηρημένος ἦρχε.

Περὶ δὲ τοῦ προσγενομένου ναυτικοῦ φοβούμενος ὁ Ἰάκωβος μὴ πως ὑπ' αὐτοῦ τῆς πόλεως κινδυνεύη στερηθῆναι καὶ αὐτὸς, περαίνεσθαι βουλόμενος τὴν πολιορκίαν, προσαπέστειλεν ἐκ τοῦ ἄστεος τὸν Ῥώσηνα ὡς αὐθις ἀντὶ τοῦ Ἀμιλτώνος (οὗτος γὰρ ἀποθανόντος τοῦ Πυσυγνῆνος τὴν ἀρχὴν ἐδέξατο) στρατηγήσοντα. ἀφικόμενος οὖν διὰ ταχέως ἐκεῖνος πρῶτον μὲν ὑπόνομον ἐς τὴν πόλιν ὀρύξας βίᾳ ἐπέειρασεν, ἀπόλεσας δὲ τῶν στρατιωτῶν πλείους ἑκατὸν καὶ οὐχ ἑλὼν ἐνταῦθα δὴ, ὡς ἂν μάλιστα δι' ὀργῆς εἶπερ καὶ ἑτέρου προφέρων ἐπιστήμη ὑπ' ἰδιωτῶν ὡς εἰπεῖν καὶ τῶν τυχόντων ὑπερφρονεῖται, ὅσοι τῶν ἄλλων Βριτάννων ἐς Δουδωνδέρρας μετὰ τῶν φίλων, οἷα ἀπροσδοκῆτου τῆς ἐπιστρατείας γενομένης, μὴ ἐσήλθον παρέμενον δὲ κατὰ τοὺς ἀγρούς, ἦσαν δ' αὐτῶν γέροντες οἱ πλείστοι καὶ γυναῖκες, τούτους ἐς τὸ στρατόπεδον ξυγκομίσας τοῖς ἐν τῇ πόλει ἐπιστολὴν ἀπὸ μηχανῆς δηλοῦσαν ἐσέβαλεν ὅτι ἦν μὴ οἱ ἐν τάχει προσχωρήσωσι πάντας τοὺς ἔξωθεν ξυγγενεῖς ἐν τῷ μεταξύ τοῦ τε τείχους καὶ τοῦ στρατοπέδου λιμῷ αὐτοῖς διαφθερεῖ. ὡς δ' ἐν τῷ ἐμφανεῖ ἐώρων Δουδωνδερραῖοι πολλοὺς τῶν σφετέρων ἐς τὸ ἔρημον ὑπὸ Μιλησίων τοῖς ὅπλοις καταδιωχθέντας, ἐς ἀπόνοιαν καταστάντες ἅμα μὲν λόγῳ μὴδὲ μνησθῆναι μηκέτι μὴδὲνα περὶ ὁμολογίας ἀλλ' ἀντέχειν ἐβουλεύσαντο (εἰ δὲ μὴ θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο), ἔργῳ δὲ καὶ αὐτοὶ εὐθύς δοκὸν ἐπιτηδείως τῷ πράγματι ἐπὶ τοῦ

τείχους κατασκευάσαντες τῷ Ῥώσῃ ἀπεκρίναντο ὅτι οὐθ' ὅσῳς δράσειεν ἦν τε μὴ τοὺς σφετέρους ἀπαγάγῃ ὥς τάχιστα καὶ αὐτοὶ ἔφασαν τοὺς ἐν τῇ πόλει κατεχομένους αἰχμαλώτους—παρήσαν δ' αὐτῶν τινὲς οὐκ ἀδύνατοι—ἀπὸ τῆς δοκοῦ ἀρτήσαντες διαχρήσεσθαι. ὁ δὲ δύο ἡμέρας ἀπισχυρισάμενος, οὔτε ἐπικηρυκευσαμένων τῶν Λονδωνδερραίων ἔτι οὐδὲν τῶν τε αἰχμαλώτων σπουδῇ ἀναπειθόντων οἰκτίζεσθαι σφᾶς, μόλις τῇ τρίτῃ ἀπήγαγε τοὺς ἐρημωθέντας, ὧν λιμῷ ἤδη ἀπώλοντο οὐκ ὀλίγοι.

Σφαλέντες οὖν τῆς ἐλπίδος μετὰ ταῦτα ὁ Ἀμιλτῶν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν (μεταπεμφθέντος ἐς τὸ ἄστυ Ῥώσηνος) πρὸς ἀπάτας τε καὶ κλέμματα ἐτράποντο ἦν ἄρα ταύτῃ γε οἱ ἐν τῇ πόλει καταπλαγέντες ἐνδῶσί τι, βούλεσθαι ἂν ἡγούμενοι ἐς ξύμβασιν μᾶλλον ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰ εὐλόγῳ τινὶ προφάσει δύναιτο, ὅπερ τρυχόμενοι τοῖς κακοῖς καὶ ἐποιοῦν. τῶν δ' οὖν ἐν τῷ στρατοπέδῳ βοῇ μεγάλῃ αἰφνιδίως χρησαμένων καὶ ἐσαγγειλάντων ὥς Ἐννισκίλλης ἐαλωκυίας ἡ βοῇ εἶη, τότε δὴ πρῶτον Λονδωνδερραῖοι ἄτε τοῦ ἐκείθεν στρατεύματος ἐπὶ σφᾶς εὐθὺς παρесоμένου λόγους ποιοῦνται ἀπατηθέντες περὶ ὁμολογίας. ἀξιώσαντες μέντοι ξὺν τοῖς ὅπλοις καὶ τῇ κατασκευῇ πάσῃ ἐξιέναι ὅπῃ ἂν βούλωνται εἴτε κατὰ γῆν εἴτε διὰ θαλάσσης ὁμήρους τε τῶν ὑπ' ἀμφοτέρων ὁμολογημένων ἕως ἂν ἐν ἀσφαλείᾳ αὐτοὶ ᾧσιν ἐς τὸ ναυτικὸν περαιωθῆναι, καὶ οὐδὲν πράξαντες, ὥς οὐκ ἐβούλοντο ἀνάξια αὐτῶν ἄλλα ξυγχωρῆσαι ἐς πολιορκίαν πάλιν κατέστησαν.

Καίτοι πολλὰ μὲν καὶ δεινὰ ἔπαθον πιεζόμενοι ἔτι δὲ καὶ πλείω τούτων ἔμελλον κατὰ τὸ εἰκὸς πείσεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἐπολιορκήθησαν κατὰ κράτος ἡμέρας οὐκ ἐλάσσους τριῶν καὶ ἐνενήκοντα τῶν μὲν πυλῶν αὐτοῖς αἱ μάλιστα πρὸς τὸν πορθμὸν τετραμμένοι τῶν δ' οἰκίων καὶ τοῦ τείχους ἐπὶ μέγα ταῖς μηχαναῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων βαλλόμενα κατεσείσθη. πάντα δὲ ταῦτα νυκτὸς κατ' ἀναπαύλας ἐργαζόμενοι ἀνωκοδῶν τε καὶ τὰ μάλιστά που εὐεπίβητα ἢ οἷον τε ἐκρατύνοντο, ὥστε μὴ δύνασθαι τῶν βαρβάρων μη-

δένα ἐς τὴν πόλιν βιάσασθαι. ἐν δὲ τούτῳ τῇ τῶν πολεμικῶν σπάνει τῶν βελῶν καὶ τοῦ πυρφόρου ψήγματος καὶ τῶν τοιούτων οὐχ οἰοί τε ἐγένοντο τοὺς ἔξωθεν ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔτι κακῶσαι· καὶ πρὸς ἄλλὰ τε πολλὰ ὑπ' ἀνάγκης ἐτρέποντο καὶ πλὺθους μολίβδῳ ἐσφαιρωμέναις ἀντὶ βελῶν ἐχρῶντο. τῶν μέντοι κακῶν σφίσι τῶν δεινотάτων καθ' αὐτοὺς μᾶλλον αἴτιοι ἐγεγέννητο· ὥς γὰρ τοὺς νεκροὺς ἔκαμνον θάπτοντες πολλῶν κοινῇ ἐν τῷ φανερώ καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις ἰδίᾳ ἀτάφων διὰ πολλοῦ κειμένων τῇ ὁσμῇ ἀτόπῳ καὶ οὐκ ἀνεκτῷ οἱ ζῶντες ἀναπιμπλάμενοι ἐβλάπτοντο. καὶ ἄλλα τε ἐκ τοῦ τοιούτου ἔπασχον φθορᾶς περὶ τοῦ πλήθους, καὶ τῶν δερρῶν, οἷς ἄρα ὑπὸ τοῦ λιμοῦ ἀναγκαζόμενοι ἀντὶ κρέως ἐχρῶντο, τῷ ἀλμυρῷ ἑκακούντο οὐκ ὀλίγον ὥστε ἀπὸ τούτου καὶ τὴν λευκην αὐτῶν τοῖς πολλοῖς ἐγκατασκῆψαι. τεταλαιπωρημένοι δ' οὕτω τοῖς τε τραύμασι καὶ τῶν πρᾶ-
μάτων τῇ ἄλλῃ ἀτοπίᾳ ἐν αὐτῷ τῷ προσμίξαι τοῖς πολεμίοις δι' ἀσθένειαν μαραινομένων τῶν σωμάτων ἐπὶ τῆς γῆς τύπτοντες κατέρρεον. καὶ νῦν δὴ ὁμοῖα τοῖς μάλιστα φλαύρως εἶχον σίτου ἀπορίᾳ· ἐννέα μὲν γὰρ ἵπποι οἱ λειπόμενοι σφαχθέντες ὀλίγοι ἐφαίνοντο πρὸς πολὺ πλῆθος, τὰ δ' ἄλφιστα ἀπὸ μέτρου τοῦ ἀναγκαιοτάτου διένεμον, ἰχθῦς δὲ εἴ γέ τινά τις ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐσφέρει μόνοις τοῖς ἀλφίτοις ὠνητοὶ ἐγίγνοντο, εἰ δέ τι τῶν πάνυ μικρῶν τετραπόδων ἐκ τῶν οἰκιῶν τοῖς νεκροῖς προσίοι γευσόμενον ἐδίωκόν τε προθύμως καὶ διήρπαζον καὶ ἀνθρώποις ὅσον οὐ λειποψυχούσι τῷ λιμῷ περιμάχητα ἐγίγνετο καὶ ταῦτα. τὸ δὲ τελευταῖον ἡσσωμένοι τοῖς κακοῖς αὐτῶν τῶν νεκρῶν μάλα μόλις ἐφείδοντο. ἀλλ' ὁμως ἐκ τῶν δυνατῶν ἀντεῖχον καὶ οὐκ ἐνεδίδοσαν· καὶ τὸ σέβειν τὰ νομιζόμενα πολὺ εἰκότως ὠφέλει μόνῃ τε καταφυγῇ αὐτοῖς τῶν δεινῶν ἐν τῷ παρόντι κατέστη· οἱ μὲν γὰρ ἱερεῖς διὰ παντὸς προθυμία ἀπροφασίστῳ δὴ παρεκελεύοντο, τῶν δὲ πολιτῶν εἰ μὴ οἱ αἰεὶ παρ' ἑπαλξιν φυλάσσοντες οἱ ἄλλοι δις τῆς ἡμέρας θυσίας τε καὶ ὅσα πρὸς τὸ θεῖον κοινῇ ἐν τοῖς ἱεροῖς μεθ' ὀπλων ἐποιοῦντο. ἐπιδιδούσα μέντοι καθ' ἡμέραν καὶ

ἡ ταλαιπωρία ἐπὶ τὸ δεινότερον καὶ κρείσσων λόγου γενομένη τὰ τᾶλλα μετέστησε τὴν γνώμην ἐκάστω καὶ ὑποπτος ἤδη ἐγίνετο αὐτοῖς ὁ Οὐαλκηρος (οἶον φιλεῖ παθεῖν ἐν τοῖς τοιούτοις τὸ πλῆθος) ὡς δὴ ἰδίᾳ τι κρύψας ἐδωδιδμον κοινῇ τοὺς πολλοὺς πιέξοι. πανταχοῦ μέντοι ἀναζητήσαντες καὶ οὐδὲν εὐρόντες πάλιν αὐτῷ ἐπίστευον ὥσπερ καὶ πρότερον. ὁ δὲ ὁρῶν μὲν αὐτοὺς ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ὄντας βουλόμενος δ' ἦν δύνηται θαρσύναι ξύλλογον ποιήσας ἐν τῷ μεγάλῳ ἱερῷ καὶ αὐτὸς παρῇνει τοιάδε.

“Περὶ μὲν τῶν παρόντων, ὦ Λονδωνδερραῖοι, δεινῶν ἐν οὐδὲν ἦσσαν εἰδόσιν ὑμῖν οἶα πάσχομεν τί δεῖ μακρηγορεῖν; ὅτι δ' ἀνθεκτέα καὶ ὡς τοῦ ἔργου ἐστὶ βραχεία τινὲς ὑπομνήσει χρώμενος ἅμα τῇ παραινέσει βούλομαι ὑμᾶς ἀναπεῖσαι. αὐτῶν τε γὰρ ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ πατέρες οἱ ὑμέτεροι τῶνδε καὶ τῶν προγόνων ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ ὀλίγοι πάνυ πολλῶν καταστρεψάμενοι ἤρχεσθε· νῦν τε μέγας εἰκότως ὁ ἀγὼν τοῖς μὲν τῆς ὑπαρχούσης δόξης μὴ χείρους φαίνεσθαι τοῖς δὲ τῶν ὑπὸ τῶν πατέρων πραχθέντων καλλίῳ ἢ καὶ ὁμοίᾳ ἐπεξελθεῖν. καὶ μηδὲν χρὴ παραστήναι τόδε γε ὡς πολλοὶ ἄγαν πάρεισι, πάτριον γὰρ ἡμῖν μὴ ἀριθμῆσαι ἐπιόντας τοὺς πολεμίους μηδὲ καὶ ὁπόσοις ἂν ἐπιτύχωμεν ἀνταγωνίστους ἀφεῖναι· μᾶλλον δ' ὅτι ὀλίγοι ἄνδρες μετ' εὐψυχίας γε καὶ κόσμῳ χρώμενοι πλήθει δὴ μεγίστῳ ἀτάκτων καὶ ὄψιν τε καὶ ἀκοὴν μόνον ἰσχύος παρεχομένους ἀντίπαλοί εἰσιν οὕτω τὴν γνώμην ἔχοντες, ὡς τὴν μὲν διάνοιαν αὐτῶν κρατήσαντες ἤδη καὶ τὰς προσβολὰς καταφρονοῦντες ἀξιώσατε κρατῆσαι. εἰ μέντοι τινὲς καὶ ἡ παρούσα ἀπορία τῶν ἐδωδιδμων φόβον καὶ ἀθυμίαν ἀνθρωπείως ἐμποιεῖ, πολλὴ ξυγνώμη· ἀλλ' ὅμως μηδ' ἐκ τούτων καταπεπλήχθω ἄγαν. ἐξ ὧν μὲν γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι καὶ οἱ πολέμοι τὸ μέρος τὰ αὐτὰ ἤδη πάσχουσιν εἰκὸς τε τῇ ἀμελείᾳ καὶ μᾶλλον ἀμηχανήσιν· ἡμεῖς δὲ ὡς ἄριστα τὰ ἔτι ὑπάρχοντα διανεμοῦμεν. καὶ τις καὶ ἐλπίς ἐμοί γε φαίνεται ἐν οὐ πολλῷ ἂν τινι χρόνῳ τῶν παρὰ θαλάσσης κινήσῃν αἱ τι· οὐ γὰρ εἰκὸς τοὺς

βασιλέας τὰ ἐνθάδε περιόψεσθαι τοῦ ναυτικοῦ τῇ
 κακότητι προδιδόμενα. ὑμεῖς δ' οὖν ὡς κράτιστα ἂν
 τῷ ἔργῳ προσκείμενοι οὕτω μᾶλλον τῶν κακοπαθειῶν
 πρὸ δὲ πάντων τῆς νῦν ἡμᾶς πᾶν φθειρούσης νόσου
 ἀμβλυτέραν τὴν αἰσθησιν καταστήσαιτε· ἐκ μὲν γὰρ
 τοῦ ἀνδρείως τὰ ἀνθρώπεια ὑπομῖναι καὶ τῶν δαιμο-
 νίων λώφῃσι φιλεῖ γίνεσθαι οὐχ ἥκιστα. αὐτῷ δ'
 ἂν τινι ὑμῶν παραινῆσαιμι ἰδίᾳ προθύμως τραπέσ-
 θαι πρὸς ἀνάκλησιν θεοῦ μηκέτι ὀλιγωρῆσαι ἀλλὰ
 λαμπωρμένοις δηλώσαι· παραιτητὸν μὲν γὰρ τὸ
 θεῖον τοῖς ἰσχυρῶς πρὸς αὐτὸ τραπομένοις μηδ' ἀπισ-
 τοῦσι· τάχα δ' ἂν ἴσως καὶ ἐν τῇ νῦν χρόνῳ ὥσπερ
 ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀκοῇ παρὰ τῶν πατέρων γεγενῆ-
 σθαι παρελάβομεν μέγα τι καὶ φανερόν ἀποδείξαιτο
 ἔργον. παραστήτω δέ τινι καὶ τόδε, ὡς περὶ τῶν
 ἱερῶν ἐν τοῖς πρώτων διαμαχόμεθα τοῦ μὴ ἀντικρυς
 αὐτὰ ἐκ τῆς νήσου ἀπολέσθαι ἀνθ' ὧν περ εἰκὸς ἡμᾶς
 μὴ καταπροδόντας τὰ μέγιστα ἄνδρας φαίνεσθαι
 ἀγαθοὺς. ἔτι δὲ καὶ Βριτάννους βαρβάρους Μιλησίοις
 μαχομένους πῶς οὐ χρή καὶ ἐς τοῦσχατον παρατεί-
 νεσθαι· ὧν ἄρα καὶ ἔτι χεῖρῳ ἂν φονευόμενοι πράξ-
 αιμεν ἢν μαλακισθέντες ἐν τῷ παρόντι τοῖς ἐχθίστοις
 ὑπεῖκωμεν. ἀπαλγῆσαντες μὲν οὖν τὰ ἴδια κοινῇ δὲ
 γνόντες, εἴπερ τὸ καλὸν ὑμῖν τυγχάνει τὸ αὐτὸ ξυμ-
 βαῖνον, λόγοις μὲν τὸν θεὸν παρακαλεῖν ἔργῳ δὲ
 τοὺς πολεμίους μὴ ἐκλογίζεσθαι οἷα αὐχοῦντες ἐπι-
 φέρουσιν ἀλλ' ἀξίως ὑμῶν τ' αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων
 ἀνταποδοῦναι, καρτερήσατε, ὡς ἐλπιδ' ἂν ἔχοντες
 οὕτω καὶ ἐκ δεινότερων ἢ τοιῶνδε σωθῆναι."

Τοιαῦτα δὴ λέξας ἔδοκει τοῖς ἀκούουσι τὰ κράτιστα
 παραινέσαι, καὶ ὡς ἐκ κακῶν ῥώμῃ τις αὐτοῖς ἐγένετο
 εὐέλπιδες τε μᾶλλον ἀπεχώρουν πρὸς τὰ ἔργα ἕκασ-
 τος. ἤδη δὲ ἦν ὅψις καὶ ἑξαπίνης οἱ ἐπὶ τοῦ πύργου
 τοῦ ἐν τῷ ἱερῷ κατάσκοποι ἠγγέλλον ὅτι "νῆες τρεῖς
 ἐκείναι ἀνὰ τὸν κόλπον προσπλέουσιν," εὐθύς τε ἐν
 τῷ στρατοπέδῳ τῶν Μιλησίων θόρυβον ἐώρων γιγ-
 νόμενον. παραγγειλάντων μὲν γὰρ κατὰ τὸν καιρὸν
 τοῦτον τῷ Κιρκίῳ τῶν βασιλέων ὡς χρήν αὐτὸν

ἀπροφασίστως τοῖς Λονδωνδερραίοις ὅτι τάχιστα βοηθήσαι, προειπόντος δ' ἐκείνου ἐς τὸν κίνδυνον ἰέναι τὸν βουλόμενον, δύο ὀλκάδες ξὺν μιᾷ τριήρει ἐν τούτῳ ἐπέπλεον ἐθελουτῆδὸν ὡς τὸν ἔσπλουν βιασόμεναι. προσμίζαντες δὲ τῷ σταυρώματι πρῶτον μὲν οὐκ ἐδύναντο, ἅμα μὲν παχέος ὄντος αὐτοῦ βαλλόντων δὲ πανταχόθεν τῶν πολεμίων βιύσασθαι· μόλις δὲ διακομισθεῖσαι αἱ νῆες, ὧν ἡ μὲν ἐς βραχέα τέως ἀπειρία τοῦ χωρίου ὤκειλε μιά, ἐντεῦθεν πρὸς τὴν πόλιν ἔπλεον. τούτων δὲ γιγνομένων ξυνεσκόταζεν ἤδη καὶ οἱ μὲν Λονδωνδερραῖοι οὐκέτι οἰοί τε ὄντες ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν προορᾶν ἕως τοῦ τε κτύπου καὶ τῆς βοῆς παρὰ τῶν μαχομένων ἤκουον ἐν τοῖς χαλεπώτατα διήγον· ξυναθροισθέντες μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ τείχους ἢ πρὸς τῆς θαλάσσης ᾠκοδόμηται ἐφ' ὅσον ἐδύναντο τῇ γιγνομένῃ φλογὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἤκαζον, ἅμα δὲ τῷ ἀσαφεὶ τῶν ὀρωμένων τε καὶ ἀκουομένων καὶ τὰς γνώμας μετέβαλλον, καὶ ἀγχωμάλου μὲν καταστάτους τοῦ ἔργου σιγῇ ἅπαντες καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ πεπηγότες ἐπὶ τοῦ τείχους φόβῳ ἐγγύτερον ἢ ἐλπίδι τὸ μέλλον αὐτοῦ προσεδέχοντο, ὅποτε δ' ἀφ' ὧν ἤκαζον νικῶεν οἱ σφέτεροι ἅτε τοῦ θεοῦ λαμπρῶς ξυμμαχοῦντος καὶ ἐκ τῶν κακῶν διασώσοντος ἐπαίρομενοι, ἀφανισθείσης δ' αὖ τῆς φλογὸς ὥσπερ τὰ ἔσχατα ἤδη τῇ γοῦν ἐλπίδι πᾶσχοντες καὶ τῷ πεπραγμένῳ ὀλοφυρόμενοι ἐν παντὶ δὴ ἐκπλήξεως καὶ ἀθυμίας ἦσαν. οἱ δὲ βάρβαροι καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἐς πολλὴν φιλονεικίαν τε καὶ ταραχὴν ἅμα καθίσταντο, ὡς ἐς μιὰν ἡμέραν ταύτην ἐλθόντες περὶ τῆς πατρίδος ἢ ἐλευθερώσαντες ἢ καὶ καταδουλώσαντες ἐς αἰεὶ, καὶ νῦν δὴ εἴ ποτε καὶ αὖθις περὶ τῶν τοιούτων ἀντιλαβέσθαι ἐπιβοῶντες καὶ παρακαλοῦντες ἀλλήλους. ὅτε μέντοι ἐγγυὲς ἐγένοντο αἱ νῆες καὶ ἤδη ἑώρων αὐτὰς οἱ πολῖται διὰ τοῦ στρατοπέδου τῶν πολεμίων καταπλευούσας ἐνταῦθα δὴ ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς μετὰ βοῆς τε καὶ εὐχῆς πρὸς τὸν λιμένα δρόμῳ καταβύντες, ταρσοὺς δὲ καὶ εἴ τι ἄλλο ἐπ' αὐτῆς τῆς χηλῆς νήσαντες ὥστε μεταξὺ εἶναι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ τῶν βαρβάρων ἐν τάχει τὰ ἐκ τῶν νεῶν ἐπιτήδεια

ἄφθονα ὄντα ἐσεκόμιζον. καὶ οὕτω περιέστη αὐτοῖς τὰ πράγματα ὥστ' οὐκέτι δύο ἡμέρων τὴν ἀναγκασιότατην ἐκ τῶν δερρῶν τροφήν ἔχουσιν, εὐθὺς παντοῖα τὰ ἐδώδιμα εὐπορώτερα σφίσιν ἢ πρὸ τῆς πολιορκίας ἐγένετο. παρὰ τοσοῦτον Λονδῶνδερραι ἦλθον κινδύνου.

Βαλλόντων δ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν τειχισμάτων ἐς νύκτα ἔτι τῶν Μιλησίων πυρά τε πολλὰ ἐπὶ τοῦ τείχους ἐφ' ὕβρει ἔκαιον καὶ τοῖς κώδωσιν ἀπὸ πάντων τῶν ἱερῶν ψόφον μέγαν ὑπὸ προθυμίας ἐποίουν, κρατῆράς τε κεράσαντες ἔπινον βοῶντες ἅμα καὶ μακαρίζοντες τοὺς βασιλέας, καὶ ἐς τᾶλλα φανεροὶ ἦσαν πολὺ ἀναρρωσθέντες τῇ εὐπραγίᾳ. Μιλήσιοι δὲ ἡμέραν προσέτι μιὰν περὶ τὴν πόλιν μέιναντες, τῇ ὕστεραίᾳ πρὸς τὰ παρόντα ἀθυμοῦντες ἤδη, νομίσαντες μὴ ἂν ἔτι ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ πρὸ τῆς βοηθείας ἱκανοὶ γενέσθαι ἐκπολιορκῆσαι, ἀμ' ἑφ' ἀνὰ τὸν ποταμὸν πανστρατιᾷ ἀνεχώρησαν.

Τοιαύτη μὲν οὖν ἐγένετο ἡ πολιορκία αὕτη, μεγίστη δὴ τῶν ἐπ' ἐμὲ ἔν γε τῇ Βριταννίᾳ ξυμβεβηκυῖα. πολιορκηθέντες μὲν γὰρ ἡμέρας πέντε καὶ ἑκατὸν ξυνεχῶς οἱ Λονδωνδερραῖοι ἀπέθανον αὐτῶν ἐς τοὺς τετρακισχιλίους μάλιστα ἀπὸ τῶν ἐπτακισχιλίων τῶν μαχίμων, χωρὶς τοῦ ἄλλου πλήθους πολλοῦ δὴ ἐνόητος. τῶν δὲ Μιλησίων τῶν διεφθαρμένων οὐχ οἷός τε ἦν εὐρεῖν τὸν ἀριθμὸν ὥστε ἀκριβῶς γράψαι, πλὴν αὐτὸς ὁ Οὐάλεκρος ἤκαζεν αὐτοὺς ἐς ὀκτακισχιλίους εἶναι καὶ οὐκ ἐλάσσους. καὶ τὸ θέρος ἐτελεῦτα.

1

2

1

2

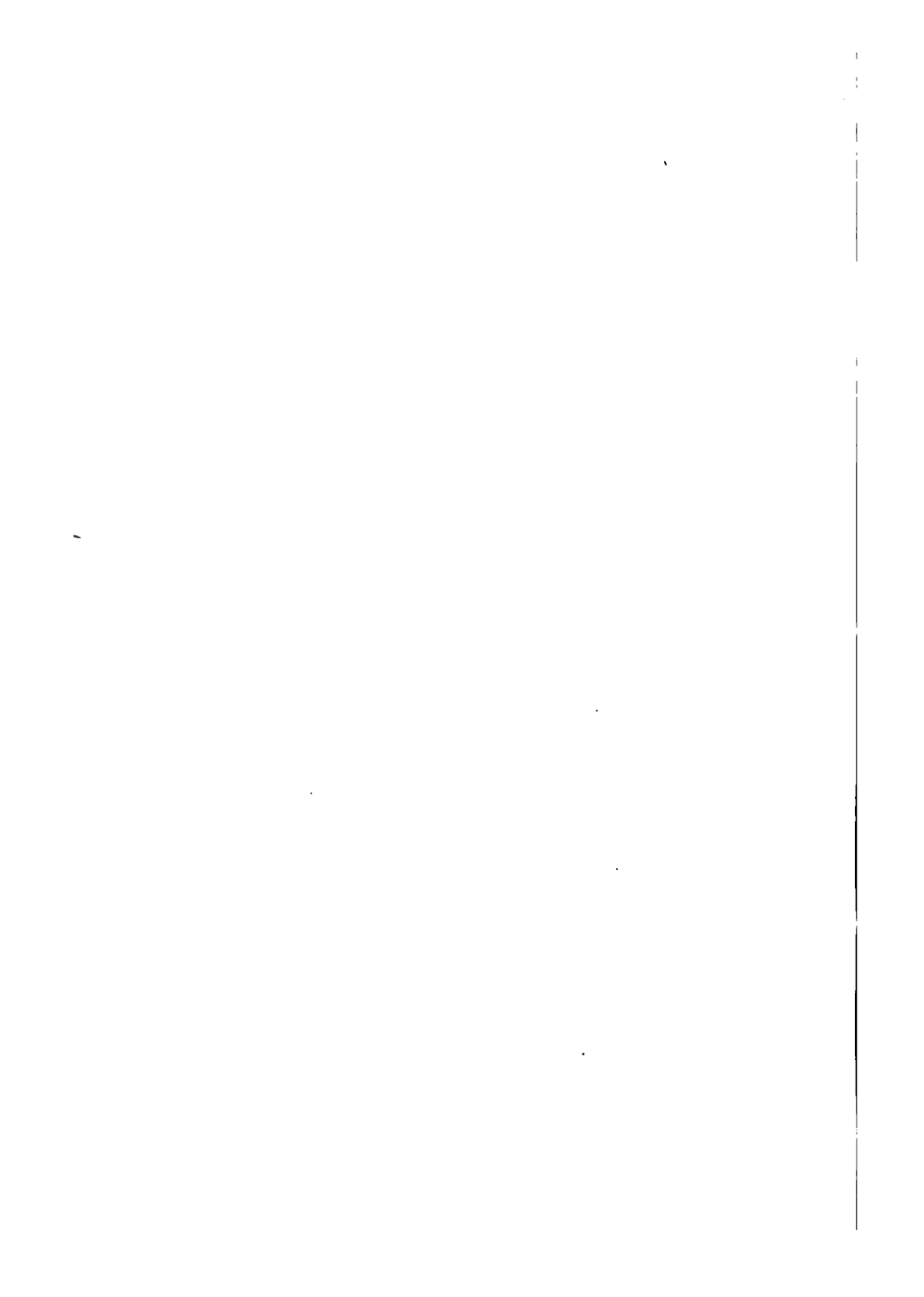

1

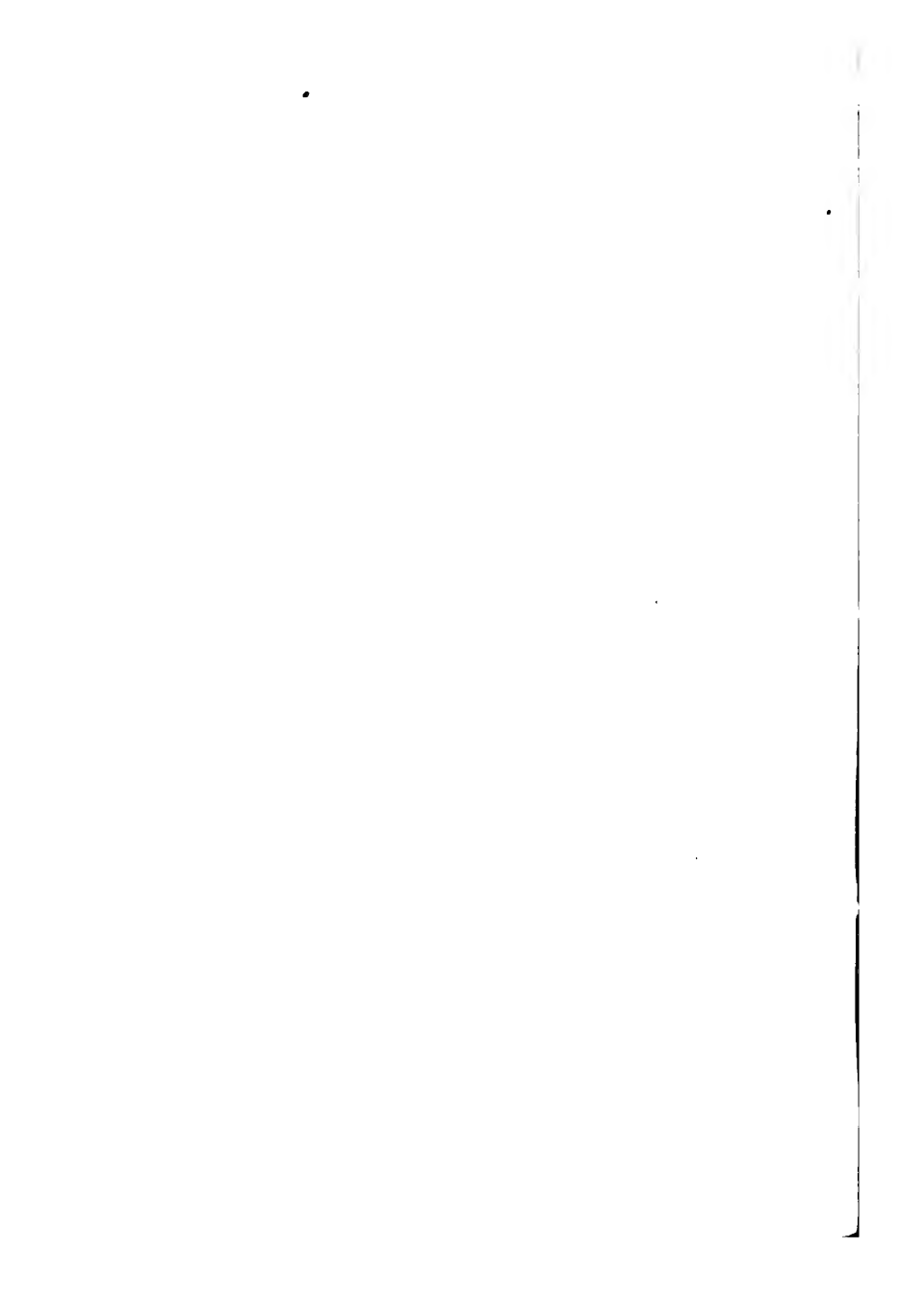
2

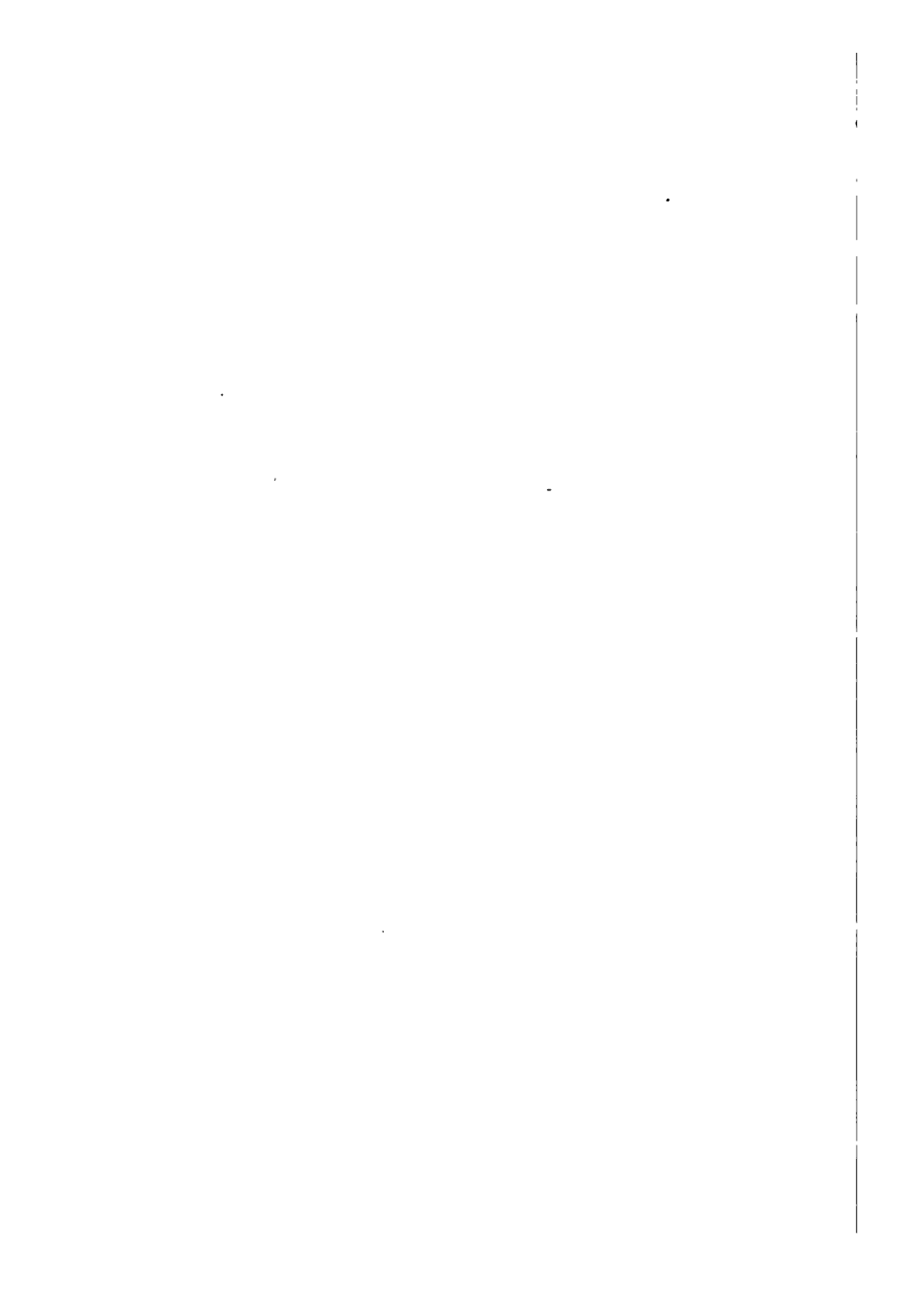
1000

1000

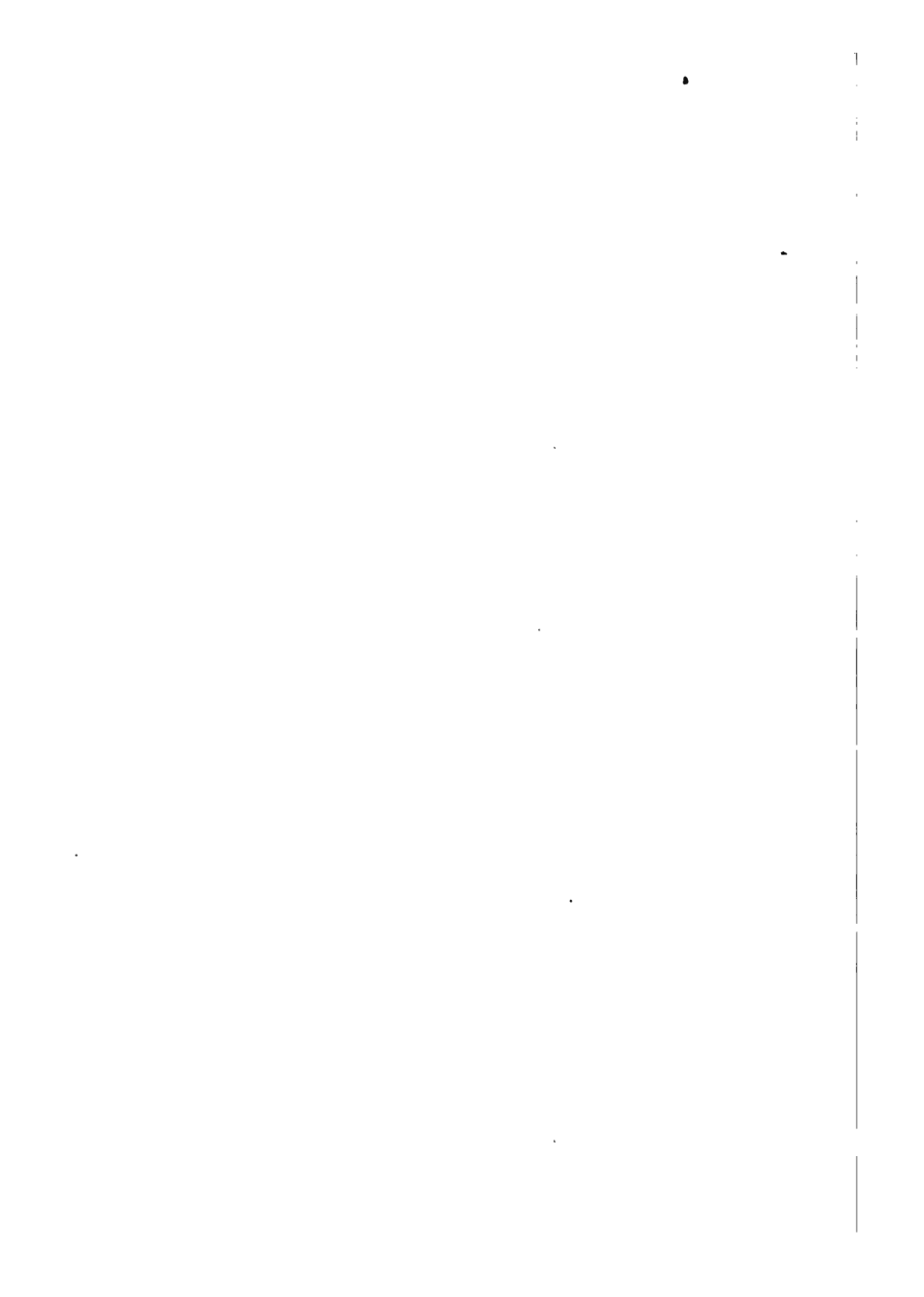

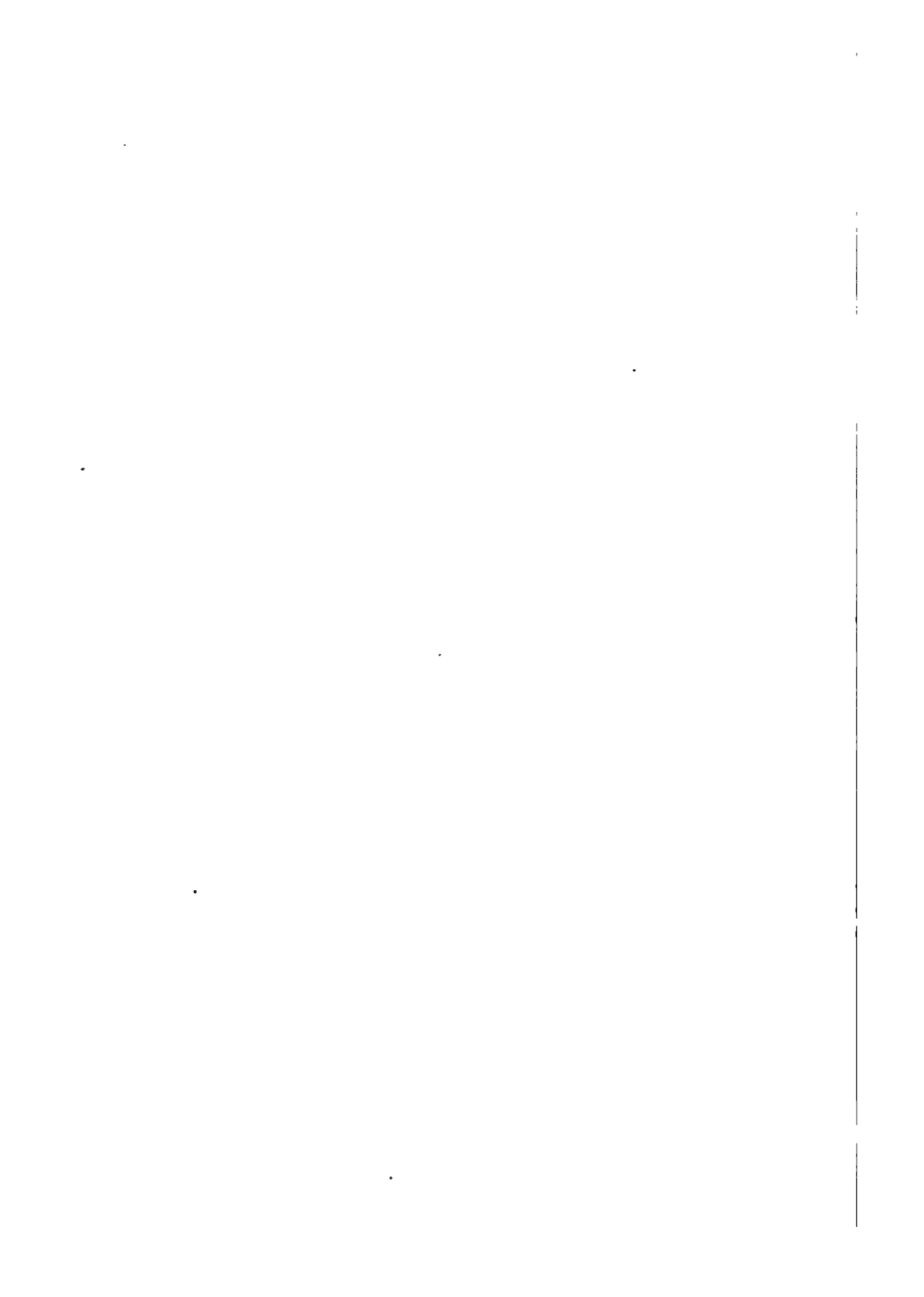

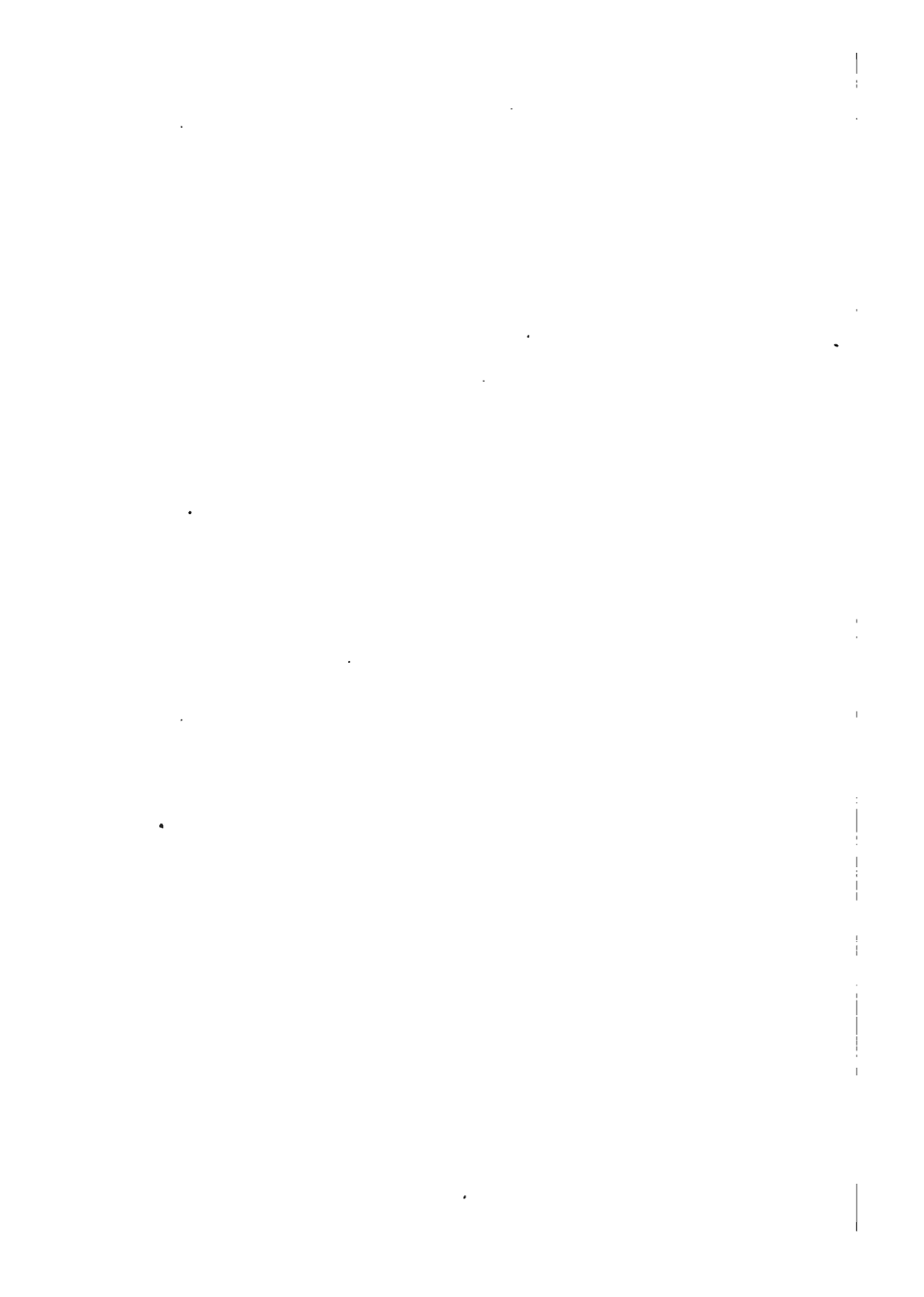

1

4

4

5

7

9

1

